

6. Zarzut szósty

Pozwana, wprowadzając limit cenowy, naruszyła zasadę proporcjonalności wynikającą z art. 5 ust. 4 zdanie pierwsze i drugie TUE oraz art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/2195.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. 2019, L 158, s. 22).

(²) Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiające wytyczne dotyczące bilansowania (Dz.U. 2017, L 312, s. 6)

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2023 r. – Merlin i in./Komisja

(Sprawa T-141/23)

(2023/C 164/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Laurent Merlin (Equihen-Plage, Francja) i 27 innych skarżących (przedstawiciele: F. -C. Laprévôte i F. de Bure, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, w oparciu o art. 265 TFUE, że Komisja, dysponując informacjami dostarczonymi jej przez skarżące, nie zajęła stanowiska w przedmiocie podnoszonego istnienia pomocy państwa, co zdaniem tych skarżących stanowi uchybienie ze strony tej instytucji;
- nakazanie Komisji przyjęcia w dwumiesięcznym terminie decyzji na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 (¹) z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą jeden zarzut. Twierdzą one, że Komisja bezprawnie nie podjęła działania ze względu na to, iż po przeprowadzeniu wstępnego badania informacji przekazanych jej w ramach skierowanych do niej przez skarżące skarg dotyczących pomocy państwa, jaka miała zostać bezprawnie przyznana przez władze niderlandzkie na rzecz armatorów statków rybackich, instytucja ta nie przyjęła decyzji przewidzianej w art. 4 rozporządzenia 2015/1589.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) nr 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2023 r. – VF/Rada

(Sprawa T-143/23)

(2023/C 164/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VF (przedstawiciel: C. Docclo, lawyer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dyrektywy Rady (UE) 2022/2523 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim:
- art. 17 wyłącza z zakresu zastosowania dochód z żeglugi międzynarodowej objęty systemem podatku tonażowego państw członkowskich dozwolonym na podstawie zasad pomocy państwa, inny niż „dochód z żeglugi międzynarodowej” i „kwalifikowany dochód poboczny z żeglugi międzynarodowej”;
- art. 17 ma zastosowanie jedynie gdy „jednostka składowa wykaże, że strategiczne lub handlowe zarządzanie wszystkimi statkami, których to dotyczy, jest skutecznie prowadzone z obszaru jurysdykcji, w której dana jednostka składowa ma siedzibę”;
- dyrektywa nie przewiduje przepisów przejściowych dla podatników, którzy dokonali istotnych inwestycji w oparciu o krajowy system podatku tonażowego;
- nakazanie Radzie Unii Europejskiej zapłaty kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że dyrektywa narusza ogólną zasadę równego traktowania porównywalnych przedsiębiorstw.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że dyrektywa narusza ogólną zasadę proporcjonalności, ponieważ jej skutki wykraczają poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia jej celu.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że stosowanie postanowień dyrektywy do wyłącznie krajowych sytuacji narusza zasadę proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 115 i 107 TFUE.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 328, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 17 marca 2023 r. – Eurosemillas/CPVO – Nador Cott Protection i Carpa Dorada (Nadorcott)

(Sprawa T-145/23)

(2023/C 164/65)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Eurosemillas, SA (Kordoba, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Muñoz-Delgado y Mérida i M. Esteve Sanz)

Strona pozwana: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Nador Cott Protection SARL (Saint Raphaël, Francja), Carpa Dorada, SL (Almazora, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed CPVO

Właściciel spornego wspólnotowego prawa do odmiany rośliny: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą Nador Cott Protection SARL